

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 г 10/2023
19.10.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, у поступку заштите права на суђење у разумном року, предлагача АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из ..., одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног суда Рев 8361/2021, донео је дана 19.10.2023. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног суда Рев 8361/2021.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагачи су 13.09.2023. године, поднели Врховном суду приговор ради убрзања поступка у предмету Врховног суда Рев 8361/2021, наводећи да о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 985/2021 од 22.04.2021. године није одлучено иако је прошло више од две године.

Одлучујући о приговору на основу чланова 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), Врховни суд је утврдио да је приговор неоснован.

На основу електронског извештаја писарнице Врховног суда од 17.10.2023. године, утврђено је да је предмет примљен у Врховном касационом суду 14.12.2021. године и да је са одлуком послат на експедицију Апелационом суду у Београду 06.10.2023. године.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода у одредби члана 6. став 1. прописује да свако током одлучивања о његовим грађанским правима или обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу

закона. По одредби члана 10. став 1. Закона о парничном поступку странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Према члану 1. став 1. и 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, овим законом уређује се заштита права на суђење у разумном року. Сврха овог закона јесте да пружи судску заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року.

Имајући у виду наведено у конкретном случају предмет је решен и са одлуком експедован Апелационом суду у Београду 06.10.2023. године, па нема разлога за усвајање приговора ради убрзања поступка у предмету Врховног суда Рев 8361/2021, односно налагања предузимања процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у циљу окончања на основу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

На основу изнетог, Врховни суд је одлучио као у изреци, а о приговору је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова на основу члана 7. став 2. наведеног закона.

Предлагач нема право на накнаду трошкова поступка јер није успео у поступку за заштиту права на суђење у разумном року, па је на основу члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 - др. Закон) у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку и чланом 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено као у ставу другом изреке.

С у д и ј а
Драгана Маринковић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном суду у року од 8 дана
од дана пријема решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић